

רבי אלעזר דרש דבר זה בפעם אחרת

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֵכִי הוּא וְדַאי, וּמַלִּין אֵלִין אוּקְיָמְנָא לִזְוִן
 אמר רבי אלעזר לינוקא כך הוא ודאי כמו שאמרת וכבר פירשתי דברים
 אלו בפעם אחרת. **וְתוּ אוּקְיָמְנָא, דִּהָא תִּלְתָּת קְדוּשׁוֹת אֶתְמַסְרוּ**
לְיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא. מִן הָאֵי קָרָא ועוד פירשתי ששלש קדושות אלו נמסרו
 לישראל למטה למדנו מהפסוק הזה, **וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים,**
כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה. וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם חֵד הֲרֵי קְדוּשָׁה אַחַת.
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים תְּרִין הֲרֵי שְׁתֵּי קְדוּשׁוֹת. כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה,
הָא תִּלְתָּא הֲרֵי קְדוּשָׁה שְׁלִישִׁית. הָבֵא אֶתְמַסְר לִזְוִן קְדוּשָׁה וּמְכַאן
שְׁג' קְדוּשׁוֹת נִמְסְרוּ לְיִשְׂרָאֵל. אָמַר לִיָּהּ יָאוּת. וְהָא לָא אֲדַפְרַת
מִרוּמְחָא, עַד דְּנִטְלַת לִיָּהּ אֲנָא מִבְּתַר כְּתַפְּדָהּ, וְשׂוּי לָדָהּ
בִּידָךְ אמר הינוקא לרבי אלעזר יפה אמרת אבל לא נזכרת מהרומח עד שלא נטלתי
 אותו אני מאחר כתפוך ושמתי אותו בידך. **מְכַאן וְלִהָבָא תִּזְכּוּר אֶת הָרוּמַח שְׁבִידָךְ. תִּזְכּוּ**
לְרוּמְחָא, דִּיאִיְהוּ בִּידָךְ מכאן ולהבא תזכור את הרומח שבידך. **תִּזְכּוּ**
לְאַתְרֵי דְשִׁבְקַת וכעת תשוב למקום שעזבת להמשיך לדרוש שם מה שהתחלת.

הברכה היא המשבת השפע מהמקום שכל הברכות יוצאות משם

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַלִּין דְּאַנָּן בְּהוּ, בְּבִרְכָה אֵינְוִן אמר רבי
 אלעזר מה שלא זכרתי ענין הקדושה כעת הוא משום שהדברים שאני עוסק בהם
 עתה הם בברכה ולא בקדושה. **בְּרַכּוּ, מַאי בְּרַכּוּ** מהו ענין ברכו ואיזו פעולה

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

עושה הברכה. **מְשִׁיכוּ בְּרָכָאן, מֵאַתֶּר דְּכָל בְּרָכָאן נְפָקִין, עַד דִּיתְעַבְדוּן בְּרָכָה. בְּסִגְיָא מְשִׁיכוּ דְאַתְמְשִׁיד, וּמְבַאֵר כִּי הַבְּרָכָה הִיא הַמְשַׁכַּת הַשְּׁפַע מֵהַמְקוֹם שֶׁכֵּל הַבְּרֻכּוֹת יוֹצְאוֹת מִשָּׁם הֵינּוּ מִיִּסוּד הַבִּינָה עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּרִיכָה שֶׁל שְׁפַע בִּיסוּד ז"א מְרֻב רִיבּוּי הַשְּׁפַע הַנִּמְשָׁךְ וּמִגּוֹ סִגְיָא דְמִיּוּן בְּהִיא בְּרָכָה, מִיַּד יִפְשׁוּן מִיּוּן נוּגֵי סִגְיָאִין, לְכַפֵּה זַיְנִין וּמִתּוֹךְ רִיבּוּי הַמִּים שֶׁבְּבְרִיכָה הַנַּעֲשִׂית מֵהַשְּׁפַע מִיַּד יִפְרוּ וִירְבוּ הַמִּים דְּגַיִם רַבִּים מִכַּמָּה מִיָּנִים וְהֵינּוּ שׁוֹרֵץ יוֹלִידוֹ נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת. וְהָהוּא מְשִׁיכוּ מַאי הוּא וְזֶה הַהִמְשַׁכָּה מֵהָיָא וּמַהִיכֵן הִיא נִמְשַׁכַּת. ה' מְשִׁיכוּ דְנִהוּרָא דְנִהִיר, מִגּוֹ הָהוּא אֲסַפְקְלָרִיאָה דְנִהֲרָא, דְאַתְמְשָׁךְ מֵעִילָא לְתַתָּא וּמְבַאֵר שֶׁהוּא מִיִּסוּד דְאִמָּא שֶׁנִּמְשָׁךְ לְשֵׁם מִיִּסוּד דְאִבָּא הוּא אֲסַפְקְלִרְיָה הַמְאִירָה, וּמִיִּסוּד דְאִמָּא לְמַעֲלָה נִמְשָׁךְ לְמַטָּה לְז"א.**

הַמְּלָאכִים אֹמְרִים בְּרָכוּ ה' וַיִּשְׂרָאֵל לְמַטָּה אֹמְרִים בְּרָכוּ אֶת ה' לְכֻלּוֹל הַשְּׁבִינָה עִמּוֹ

הָאִי לְמַלְאכֵי עֲלָאִי, דְּאִינּוּן בְּבֵי מְרוֹמָא דְאַדְרָא עֲלָאָה אֲתַמַּר בְּרָכוּ יְהוָה וְזֶה לְמַלְאכֵים הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם בַּחֲדַר הָעֲלִיּוֹן שֶׁבְּמִרוֹם כְּלוּמַר בִּיצִירָה שֶׁלָּהֶם נֹאמַר בְּרָכוּ ה' שִׁמְשִׁיכוּ הַשְּׁפַע מִז"א אֵלֵיהֶם. אֲנִן דִּיתְבִּי לְתַתָּא, אֲמַרִי בְּרָכוּ אֶת יְהוָה אֲנַחְנוּ שְׁיוֹשְׁבִים לְמַטָּה בַּעֲשִׂיָה אֲנוּ אֹמְרִים בְּרָכוּ 'אֵת' ה' כִּי בְּרָכוּ הֵינּוּ הַמְשַׁכָּה 'אֵת' הִיא הַמְּלָכּוֹת שֶׁמִּמֶּנָּה אֲנוּ מִמְשִׁיכִים. בְּגִין דְּאֲנִן עָרִיכִין לְאַמְשָׁכָא עֲלֵן, לְהָאִי אֶת, וּבָהּ נִיעוּל

לְגַבֵּי מִלְכָּא, לְאַחֲזָאָה אַנְפוּי לְפִי שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ הָאֲרָה מִהַמְּלֻכּוֹת הַנִּקְרָאֹת אֶת וְעַל יִדְהָ נִכְנַס אֶל הַמֶּלֶךְ ז"א לְקַבֵּל פְּנֵיו. וְעַל דָּא אָמַר דְּיֹד, (תהלים יז) אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנֵיךָ, אֲנִי בְּצַדֵּק וְדָאֵי כִי הַמְּלֻכּוֹת הַנִּקְרָאֹת צַדֵּק וְעַל יִדְהָ אֶחְזֶה אֶת פְּנֵיךָ כִי הַתַּחְתּוֹנִים מִקְבִּלִים אֶת הַשְּׁפַע עַל יִדְהָ. וּבְגִין כֵּן, שִׁירוֹתָא דְעֲלוֹתָא וּלְכֹן הַתַּחֲלַת הַתְּפִילָה הִיא בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה, לְאַמְשַׁכָּא עַל רֵישָׁן הָאֵי אֶת כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ עַל רֵאשֵׁינוּ הָאֲרָה מִהַמְּלֻכּוֹת הַנִּקְרָאֹת 'אֶת'. וְכִיּוֹן דְּיֶאֱנֵן מִשְׁכָּן לְהָאֵי אֶת עֲלֵנָא, אֵית לָן לְמִימַר עֲלוֹתָא, וְלִשְׁבַּחָא וְכִיּוֹן שֶׁהַמְשַׁכְנוּ עֲלֵינוּ הָאֲרָה זֶו עֲבָשׁוּ אֲנוּ יְכוּלִים לֹמַר הַתְּפִילָה וְלִשְׁבַח לְהַשִּׁי"ת.

אסור לאדם לברך את חברו קודם שיתפלל

וּבְגִין כֵּן אָסוּר לְבָרְכָא לְבַר נָשׁ, עַד לָא יַעֲלֵי בַר נָשׁ עֲלוֹתֶיהָ, וַיִּמְשִׁיךְ עַל רֵישִׁיהָ לְהָאֵי אֶת וְעַל כֵּן אָסוּר לְאָדָם לְבָרַךְ אֶת חֲבֵרוֹ קוּדָם שִׁתְּפַלֵּל וַיִּמְשִׁיךְ עַל רֵאשׁוֹ אֶת הָאֲרָה זֶו. וְאֵי יְקָדִים וַיְבָרַךְ לְבַר נָשׁ בְּקִדְמִיתָא וְאִם הוּא מִקְדָּים וּמְבָרַךְ לְחֲבֵרוֹ קוּדָם הַתְּפִילָה, הָאֵ אֲמַשִׁיךְ לְהָהוּא בַר נָשׁ בְּמָה עַל רֵישִׁיהָ, בְּאַתָּר דְּהָאֵי אֶת [צד] הָרִי הוּא כְּאִילוֹ עֲשָׂאוּ בְּמָה וְהַמְשִׁיךְ עַל רֵאשׁוֹ הַסֵּט"א בְּמִקּוּם בּוֹ הִיָּה צְרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ הָאֲרָת הַמְּלֻכּוֹת קְדִישָׁא.

אור הרשב"י

[צד] והוא כמובא בגמרא ברכות יד. אמר רב עשאו במה שנאמר חדלו לכם מן האדם אשר כל הנותן שלום לחבירו קודם שיתפלל כאילו נשמה באפו כי במה נחשב הוא אל תקרי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

הינוקא מקשה שוב על פירושו של רבי אלעזר

וּבְגִין כֹּדִי, לְמַלְאכֵי עֲלָאֵי כְּתִיב בְּרַכּוּ יְהוָה. וְאַנֶּן אֶת

יְהוָה לְתוֹסֶפֶת ולכן אצל המלאכים כתוב ברכו ה' ואנו אומרים ברכו

'את' ה' לתוספת המשכת שפע מהמלכות הנקראת את. **אָמַר הֵהוּא יְנוּקָא,**

וְדָאֵי הָא יְדַעְנָא דְמָאֵנִי קָרְבָּא דִּילָךְ טָבִין אֵינִין אמר הינוקא

לרבי אלעזר ידעתי ודאי שכלי מלחמתך הם טובים, (ס"א אי תדבר) **אֶתְדַבֵּר**

מִנְהוֹן וְלֹא תַנְשִׂי לֹון תזכור אותם ואל תשכחם, **וְדָאֵי גְבוּרָה דְבַר**

נֶשׁ דְּאַנְחָה קָרְבָּא (דף קצ"א ע"א) **בְּרוּמְחָא וְחַרְבָּא אֵיהוּ** כי ודאי

גבורת האדם היא שיערוך מלחמה בחרב וברומח. **אָבַל מַהוּ** אבל מהו פירושו של

סוף הפסוק שאמר **גְבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמוּעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ.**

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הָא אָמַרִית אמר לו רבי אלעזר הרי פירשתי כבר את

הפסוק שהם עם ישראל המקיימים מצוות התלויות במעשה וזה עושי דברו וגם המצוות

התלויות בדבור וזה לשמוע בקול דברו. **אָמַר הֵהוּא יְנוּקָא, הָא יְדַעְנָא**

אור הרשב"י

ללכת לראות איזה עסק, אבל אם אינו הולך
אלא להקביל פניו קודם תפלה, אפי' זה
הלשון אסור. וכו' ואם אינו משכים לפתחו,
אלא שפגע בו בדרך, מותר ליתן לו שלום.
וי"א שאפילו במוצא חבירו בשוק לא יאמר
לו אלא צפרא דמרי טב, כדי שיתן לב שהוא
אסור להתעכב בדברים אחרים כלל, עד
שיתפלל.

במה אלא כמה ושמואל אמר כמה חשבתו
לזה ולא לאלוה. וביארה הגמרא שהאיסור
הוא במשכים לפתחו אבל אם שואל בשלומו
יכול להשיב לו.
וכ"פ השו"ע (סימן פט ס"ב) כיון שהגיע זמן
תפלה, אסור לאדם להקדים לפתח חבירו
ליתן לו שלום, משום דשמו של הקדוש ברוך
הוא שלום, אבל מותר לומר לו צפרא דמרי
טב; ואפילו זה אינו מותר אלא כשהוצרך